

Яковенко Р.В., к.е.н., доцент,
Корсун Л.В., студентка
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТОК ЛЮДСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ

Розвиток інтеграційних процесів та подальше посилення глобалізації в системі економічної взаємодії не залишають осторонь Україну. Прагнення до активних конкурентних позицій України на світовому ринку супроводжується негативними тенденціями в структурі відтворення населення, його низьким рівнем освіти та професійної підготовки, відсутністю адекватного ринкового мислення тощо.

Найяскравіше проблеми територіального розвитку видно в сучасних дедалі більш глобалізованих умовах функціонування систем економічної взаємодії, до яких, в якості економічних мотиваторів, додаються ментальні особливості та національні інтереси. Однією з найактуальніших проблем у цьому розрізі є дотримання загальнолюдських гуманістичних цінностей і недопущення застосування системи подвійних стандартів для країн, які мають менший досвід міжнародної співпраці.

У 2000 році на засіданні Генеральної Асамблеї ООН була прийнята Декларація Тисячоліття, у якій були визначені Цілі розвитку тисячоліття (ЦРТ), затверджені 189 країнами-членами ООН, й Україною зокрема [2, с. 240]. У Декларації викладено 8 конкретних цілей, а саме: подолання крайньої бідності та голоду; надання всім дітям початкової освіти; сприяння рівності жінок та чоловіків; зниження рівня дитячої смертності; покращення стану здоров'я матерів; боротьба з ВІЛ/СНІД, малярією та іншими тяжкими хворобами; забезпечення стабільного розвитку довкілля; поглиблення глобальної співпраці задля розвитку [1].

Взаємоузгодження економічних інтересів світової спільноти та молодій українській державі має в обов'язковому порядку враховувати негативні тенденції в структурі відтворення людського потенціалу України [5]. Паритетні напрямки економічного співробітництва визначаються: достатнім рівнем кількісного та якісного забезпечення внутрішнього виробництва трудовими ресурсами, рівнем диверсифікації демографічних ризиків на всіх рівнях та стадіях фінансово-господарської діяльності, рівнем соціалізації економічних досягнень та рівнем наукової обґрунтованості соціально-демографічних перспектив та пріоритетів.

Одним зі стратегічних завдань європейської інтеграції України є ліквідація причин смертності, яких не існує в розвинутих європейських країнах. Вони, зокрема, викликаються недостатнім рівнем організаційно-економічних

відносин та рівнем розвитку соціально-інфраструктурного сектору. До таких причин автори відносять:

1) смертність, травматизм, каліцтво та професійні захворювання на виробництві, зумовлені недостатнім рівнем охорони праці та ступенем оновлення основних та оборотних фондів;

2) високий рівень дитячої смертності, зумовлений недостатністю фінансування системи державної охорони здоров'я;

3) високий рівень смертності серед громадян, що мають низький рівень доходів, недостатній для реалізації потреб у своєчасних профілактичних та діагностичних заходах, повноцінному якісному лікуванні;

4) смертність, зумовлену недостатнім рівнем розвитку соціальної інфраструктури (відстань до лікарні чи травмпункту, наявність засобів комунікації, якість доріг, якість та безпека комунальних послуг тощо);

5) смертність, що викликається інтегрованими передумовами чотирьох попередніх причин.

Так, доречним є використання досвіду міжнародних організацій стосовно людського розвитку, розширення їх кількості та напрямів їх діяльності стосовно України, обмін досвідом стосовно підвищення рівня, тривалості та якості життя, інформаційних технологій освіти та професійної підготовки [4, с. 9].

Міграційні процеси, їх тенденції, обсяги та якість (рівень фізичного здоров'я та професійно-інтелектуальний рівень) – є тими чинниками, що здійснюють безпосередній вплив на рівень інвестиційної привабливості певної території з боку територіально-адміністративних одиниць, що її оточують [3, с. 108]. Це рівною мірою стосується й країн Євросоюзу та інших розвинутих країн, але у протилежному розрізі – стосовно обмеження обсягів небажаної міграції. В Україні ж гостро стоїть проблема втрат інтелектуаломісткої частки людського потенціалу, в тому числі й через відповідну митно-міграційну політику вищезазначених країн.

В умовах визначення пріоритетів внутрішньої державної економічної політики України не можна ігнорувати існуючі світові тенденції, як не можна ігнорувати й ті вигоди, які дає міжнародна економічна співпраця. Відтворення людського потенціалу, як головний чинник національного розвитку України має враховувати надбання міжнародних економічних організацій та досвід міжнародної взаємодії з метою гуманізації фінансово-господарських процесів всередині України та в світі.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт ООН (Декларація тисячоліття) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.un.org/millenniumgoals/> -.

2. Відякіна М. Місце та роль міжнародної міграції у досягненні Цілей розвитку тисячоліття / М. Відякіна // Шевченківська весна : Матеріали

Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених. – 2006. – Вип. IV : У 3-х част., Ч.1. – С. 240-241.

3. Яковенко Р. В. Регіональні аспекти соціально-економічного впливу на міграційні процеси / Р. В. Яковенко // Актуальні проблеми міжнародних відносин : Збірник наук. праць. – 2007. – Вип. 66. ч. I. – С. 108-111.

4. Яковенко Р. В. Використання досвіду міжнародних організацій в процесі регулювання розвитку людського потенціалу / Р. В. Яковенко // Розвиток економічної думки : зб. наук. праць. – Кіровоград: „Поліграф-сервіс”. – 2008. – Вип. 1. – С. 6–10.

5. Яковенко Р. В. Використання досвіду міжнародних організацій в процесі регулювання розвитку людського потенціалу [Електронний ресурс] / Р. В. Яковенко. – Режим доступу : <https://surmasite.wordpress.com/2017/12/06/використання-досвіду-міжнародних-ор/>. – Назва з титул. екрану.